

0654. Na Nawiedzenie NMP

Melodia I

(Miod, s. 183)

Ma - ry - ja Pan - na El - żbie - tę na - wie - dza, I - dąc spiesz -
 Kró - lo - wa słu - gę z wi - zy - tą u - prze - dza, Pier - wsze świad -
 nie na gó - ry; Mat - ką jest Bos - ką, wyż - szą nad lu - dzi,
 czy ho - no - ry: Prze - cież do niż - szej sa - ma się tru - dzi,
 Da - jąc nam przy - kład po - ko - ry.

Melodia II

Ma - ry - ja Pan - na El - żbie - tę na - wie - dza,
 Kró - lo - wa słu - gę z wi - zy - tą u - prze - dza,
 I - dąc spiesz - nie na gó - ry; Mat - ką jest Bos - ką,
 Pierw - sze świad - czy ho - no - ry: Prze - cież do niż - szej
 wyż - szą nad lu - dzi, Da - jąc nam przy - kład po - ko - ry.
 sa - ma się tru - dzi.

2. Elżbieta ze czcią w objęcia ją chwyta, * I do siebie zaprasza,
 Każdy tę Panią z uprzejmością wita, * W domu Zacharyjasza:
 Skądże ta łaska o Matko droga, * Że nam przynosisz w żywocie Boga,
 Stwórcę, oraz Messyjasza.
3. Jan na Maryi przyjście wyskakuje, * Choć w wnętrzościach zamknięty;
 Już drogę Panu przesłaniec toruje, * Sam niedawno poczęty:
 Brzemień Maryi Boskie przenika, * Stwórcę poznaje, palcem wytyka,
 Skacze w żywocie Elżbiety.
4. Bywają wzajem wizyty na świecie, * Ale pełne zgorszenia;
 Więc bierzmy za wzór, oddane Elżbiecie * Maryi nawiedzenia,
 Które nie miały żadnej biesiady, * Tylko o Bogu i cnotach rady,
 Pożyteczne do zbawienia.